

at der her i Tinget maa være et Ønske om at naa til en saadan grundig Overvejelse af denne Sag, at Resultatet bliver det, jeg angav i Gaar.

Den højtærede Statsminister besvarede en enkelt af mine Forespørgsler saaledes, at jeg ved den skulde have besværliggjort en Forhandling mellem ham og Partifæller. Jeg kan ikke tro, at det forholder sig saaledes. Min Bemærkning om hans Forbliven i Borgerrepræsentationen var fremsat paa Grund af offentlige Udtalelser om, at man i Borgerrepræsentationen havde spurgt Statsministeren, om han vilde forblive, hvortil han havde svaret ja. Hvis denne Meddelelse ikke havde faaet denne Form, hvis der havde staaet, at Spørgsmaalet var under Overvejelse, vilde jeg have udtalt mig paa anden Maade om Sagen; ligesaa vilde jeg selvfølgelig ikke have nævnt de to ærede Ministre, der var Medlemmer af Frederiksberg Kommunalbestyrelse, hvis jeg paa det Tidspunkt havde vidst, at de allerede havde truffet en Beslutning, som efter min Opfattelse er fuldkommen rigtig. Naar Statsministeren mener, at det, jeg har sigtet til her, skulde være en politisk Konfliktmulighed, og at denne politiske Konfliktmulighed gør det naturligt, at man udtræder af Frederiksberg Kommunalbestyrelse, men at den ikke kan antages at foreligge mellem København og Regeringen, er det ikke det Forhold, jeg har sigtet til; det er det almene Forhold, at jeg tror, at Statens højeste Embedsmand, Statsministeren, ikke ret vel kan sidde som Medlem af en Kommunalbestyrelse. Der er her ikke Tale om saadanne personlige Interesser, mod hvilke man kan rette en alvorlig Anke, men det er et Spørgsmaal, om det er rigtigt, klogt og hensigtsmæssigt, at en saadan Ordning er til Stede. Jeg haaber fremdeles, at en Overvejelse vil føre til det Resultat, at Ministeren for Københavns Vedkommende gør det samme, som hans Kolleger har gjort for Frederiksbergs Vedkommende, og jeg kan umuligt antage, at man, hvis man kommer til det Resultat, at dette er rigtigt, saa ikke kan gøre det rigtige, fordi man saa vilde gøre, hvad Ordføreren for et andet Parti har sagt, saadan kan det store Parti og en stor Statsmand som Statsministeren ikke tage det.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vilde fremhæve, at Vanskelighederne for Liberalismen havde været saa store i den Tid, vi havde tilendebragt, at der neppe havde kunnet regeres synderligt i Verden i Overensstemmelse med dens Principper, men at der i alt Fald ingen Steder havde været regeret saa liberalt som her hjemme, med

andre Ord, at Ministeriet Neergaard skulde have været et lysende Eksempel for Liberalismens Tilhængere i den samlede Verden. Nej, ærede Kollega, det kan jeg ikke erkende. Hvis man vil gennemgaa den tidligere Regerings Politik, vil man tværtimod komme til at se, at der findes ingen Regering udgaaet af Venstre i Europa, som har handlet i den Grad i Strid med Liberalismens virkelige Principper som Ministeriet Neergaard, ingen, som i den Grad har sammenblandet dem med Konservatismens Ideer som Ministeriet Neergaard. Kun hvis man har den Opfattelse af Liberalismen, at dens virkelige Principper er intet andet end dette: Lad staa til, Hænderne i Skødet, Slaphed — hvis man mener, at Liberalismen overhovedet er dette, ikke at regere, saa skal jeg erkende, saa kan der anføres et og andet til Gunst for, at den højtærede tidligere Statsminister har været et Eksempel i saa Henseende.

Det er ogsaa interessant, hvorledes det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i saa Henseende argumenterer. Vi taler om Valutacentralen. Jeg siger, at det var rigtigt at gennemføre den, men naar det ærede Medlem netop vil fremhæve Nyttens og Betydningens af denne og fremhæver, at han fra første Færd har været Tilhænger af den, indeholder det dog en Kritik af hans Regering, at han først i den ellefte Time, i det fjerde Aar, greb til en saadan Foranstaltning. Hvad svarer det ærede Medlem dertil? Det, at hans Princip har været, at man ikke skulde gøre noget, før det var nødvendigt. Men det ærede Medlem Hr. N. Neergaard maa dog vide, at han greb ikke til Valutacentralen, den Gang det var nødvendigt, men han greb til den 3 Aar for sent. Det er det, som har karakteriseret hele hans Holdning, at alle de Indgreb, han har foretaget sig, altid er kommet for sent; thi han har en Række Statsindgreb paa sin Samvittighed, men desværre aldrig Statsindgreb, der er kommet i rette Tid, og derfor aldrig Statsindgreb, som kunde have frugtet og nyttet paa den Maade, som Statsindgreb i rette Tid kunde have. Vi behøver ikke at nævne Eksempler, vi har drøftet dem saa mange Gange.

Naar den højtærede Statsminister saa videre med Hensyn til det foreliggende Lovforslag siger, vendt mod mig, at det er virkelig rationelt at undtage Importen, og begrundede dette med, at de øvrige Formaal, hvortil Valutacentralens Bemyndigelse skal indhentes, er alle saadanne, der tager Sigte paa Kapitalflugt, er det ikke rigtigt. Fremmed Valuta kan anvendes til adskillige